

(سعید بعفری، لغت و مفهوم، صفحه‌ی ۱۹)

-۶

گردشگران انتظار می‌کشند که مهمانسرا از میهمانان خالی شود.

تشریف گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: نازل می‌کند

گزینه‌ی «۳»: می‌بندد

گزینه‌ی «۴»: مجھز می‌کند

(علی‌اکبر ایمان‌پرور، قواعد، صفحه‌ی ۳)

-۷

«هذان الطالبان» مثنای مذکور است و فعل مضارع بعد از آن باید به صورت مشای مذکور غائب بباید (یحفظان) ولی «تحفظان» یا مثنای مؤنث غائب است یا مثنای مذکور و مؤنث مخاطب.

تشریف گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۲»: «أَنْتَمَا تَحْفَظَانِ»؛ مثنای مذکور با مؤنث مخاطب

گزینه‌ی «۳»: «إِنَّهُمَا» مثنای مؤنث غائب با «تحفظان» مطابقت دارد.

گزینه‌ی «۴»: «الظَّفَلَاتِ»؛ مثنای مؤنث، «تحفظان»؛ مثنای مؤنث غائب

(علی‌اکبر ایمان‌پرور، قواعد، صفحه‌ی ۱۴ و ۱۵)

-۸

«ایوم» اسم مذکور است و عدد مناسب آن که عدد ترتیبی است نیز مذکور می‌آید «السادس» عدد ۳ تا ۱۰ غیرترتیبی در مذکور و مؤنث بر عکس مفرد اسم جمع بعد از خودش می‌آید: ستة كتب (مفردش کتاب و مذکور است).

تشریف گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: محدود عدد أحد عشر (۱۱) بعد از آن به صورت مفرد می‌آید؛ «لاعِباً»

گزینه‌ی «۲»: چون «حجَرَاتٍ» اسم جمع و همراه با تنوین - است عدد قبل از آن از اعداد اصلی است که با توجه به مفرد کلمه «حجَرَات» که «حجَرة» و مؤنث است عدد ۴ می‌شود آربع.

گزینه‌ی «۳»: «كتَابَينِ» اسم مذکور است و عدد ۲ مناسب آن «اثْيَنِ» است.

(علی‌اکبر ایمان‌پرور، قواعد، صفحه‌ی ۸)

-۹

«المعلمين»: اسم مثنی (با توجه به هما) که مثنای مذکور غائب است، «أَسْوَاتَانِ» نیز اسم مثنی است.

توضیح تکات درسی:

علامت اسم مثنی (ان - ین) است که جزء حروف اصلی کلمه نیست.

تشریف گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: «الآمان»؛ امنیت (اسم مفرد است).

گزینه‌ی «۲»: «الطَّيَرَانِ»؛ پرواز کردن (اسم مفرد است).

گزینه‌ی «۳»: «امتحان»؛ اسم مفرد، «میادین»؛ جمع مکسر و مفردش «میدان»

(سعید بعفری، مکالمه، صفحه‌ی ۵ و ۱۷)

-۱۰

آیا مادرتان به مصر سفر کرده است؟ - آری؛ همانا او اکنون در مصر است.

تشریف گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: چند بار برای خرید کولر آمده‌ای؟ - برای بار سوم خریدی.

گزینه‌ی «۲»: شما از کدام کشورید؟ - من از استانی زیبا هستم.

گزینه‌ی «۴»: خواهرت چندساله است؟ - من نوزده سالم است.

حلبی (زبان قرآن (۱))

(سعید بعفری، ترجمه، صفحه‌ی ۱۳)

-۱

تشریف گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: نفایات: زباله‌ها / برمی: پرت می‌کند

گزینه‌ی «۲»: نفایاته: زباله‌هایش

گزینه‌ی «۴»: من: کسی که / برمی: پرت می‌کند / سینصحن: پند خواهد داد

-۲

(میرید همایی، ترجمه، صفحه‌های ۱۲، ۱۳ و ۱۴)

فی الجو: در هوا / الشررة: پاره‌ی آتش

تشریف گزینه‌های دیگر:

در گزینه‌ی «۱»: «به وجود آورد» صحیح است.

در گزینه‌ی «۳»: «مکان‌هایی» صحیح است.

گزینه‌ی «۴»: «همگی بر عمل به این حدیث همیاری خواهند کرد» صحیح است.

-۳

(میرید همایی، ترجمه، صفحه‌های ۱۲، ۱۳ و ۱۴)

در گزینه‌ی «۴»، «کان... یطلب» به معنی «می‌خواست» صحیح است.

-۴

(مریم آقایاری، مفهوم، صفحه‌ی ۶ و ۷)

ترجمه‌ی آیه‌ی سؤال: «و برای من یادی نیکو در آیندگان قرار بده.» که با گزینه‌ی «۱» هم مفهوم است.

ترجمه‌ی گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۳»: هر کس دشمنی بکارد، زیان درو می‌کند.

گزینه‌ی «۴»: هر گاه فرومایگان به فرمانروایی برستند، شایستگان هلاک می‌شوند.

-۵

(مریم آقایاری، لغت، صفحه‌ی ۱ و ۹)

از لباس‌های زنانه دارای رنگ‌های مختلف ← پیراهن زنانه

تشریف گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: قطعه‌ای از آتش ← ماه (نادرست) ← الشررة (درست آن)

گزینه‌ی «۲»: «رَقَدَ» و «نَامَ» هر دو به معنی «خوابید» با هم مترادف‌اند، نه متضاد.

گزینه‌ی «۴»: «نور» و «ضیاء» هر دو به معنی «روشنی، نور» با هم مترادف‌اند، نه متضاد.

عربی (بیان قرآن (۱))

(سعید بعفری، مفهوم، صفحه‌ی ۲ و ۳)

معنی آیه: «ای پسرکم، ... با تکبر رویت را از مردم برنگردان و شادمانه و با ناز و خودپسندی در زمین راه مرو.

همانا خداوند کسی را که خودپسند است، دوست ندارد.

ترجمه‌ی گزینه‌های دیگر:

گرینه‌ی «۱»: مؤمنان در برابر دیگران فروتنی نمی‌ورزند.

گرینه‌ی «۳»: ما باید برابر همسایگان و نزدیکانمان تکبیر بورزیم.

گرینه‌ی «۴»: خودپسندی کاری مجاز است.

-۱۷

(مریم آقایاری، ترجمه، صفحه‌ی ۲)

(علی‌اکبر ایمان‌پرور، قواعد، صفحه‌ی ۵ و ۶)

«أَخْبَرَ»: دوست داشت فعل ماضی سوم شخص مفرد است و اسم تفضیل نیست: دانش آموzan معهّمان کوشرا در مدارس دوست داشتند.

توضیح تکات درسی:

۱- اسم تفضیل بر وزن‌های «أفعَلُ و فُعْلِيٌّ مِّيْ آید».

۲- «خیر» اگر به معنای بهتر و بهترین و «شر» به معنای بدتر و بدترین باشدند، اسم تفضیل هستند.

تشرییم گزینه‌های دیگر:

گرینه‌ی «۲»: «أَعْلَى» اسم تفضیل است: بلندترین

گرینه‌ی «۳»: «خیر»: بهترین (اسم تفضیل است). «الذئبا» بر وزن «فُعْلِيٌّ» اسم تفضیل است؛ بهترین عبادت در دنیا خدمت به مردم است.

گرینه‌ی «۴»: «أَعْلَمُ» اسم تفضیل است.

-۱۸

(مریم آقایاری، ترجمه، ترکیبی)

(علی‌اکبر ایمان‌پرور، قواعد، صفحه‌ی ۵)

«إِحْرَام»: ماضی از باب «إِفْتَاعَلُ»، «الْأَفْضَلُ»: فاعل و مرفوع و مفردش «الْأَفْضَلُ» اسم تفضیل است.

تشرییم گزینه‌های دیگر:

گرینه‌ی «۱»: «أَهُمُّ»: مبتدا (اسم تفضیل)؛ مهمترین کتابی را که در مورد پزشکی خواندم، همان «القانون» است.

گرینه‌ی «۲»: «بُنَيَّ» فعل ماضی مجھول، «أَكْبَرُ» نائب فاعل و مرفوع (اسم تفضیل): بزرگترین مسجد در شهر ما ساخته شد.

گرینه‌ی «۳»: «أُرِيدُ»: فعل مضارع متکلم و حده و فاعلش ضمیر مستتر «أَنَا»، «أَرْخَصَ» مفعول و منصوب (اسم تفضیل)؛ ارزان‌تر از این پیراهن را می‌خواهم.

-۱۹

(مهدی همایی، ترجمه، صفحه‌ی ۲ و ۷)

(علی‌اکبر ایمان‌پرور، قواعد، صفحه‌ی ۵ تا ۸)

در این عبارت، «متجر» اسم مکان و «أَفْضَلُ» اسم تفضیل است.

تشرییم گزینه‌های دیگر:

گرینه‌ی «۱»: «الْمَصْنَعُ» اسم مکان است.

گرینه‌ی «۳»: «أَذْهَبُ»: مضارع متکلم و حده است و در این عبارت، نه اسم تفضیل آمده است و نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۴»: «أُخْرَجُ»: فعل امر از باب «إِفْعَالُ» است و در این عبارت نیز نه اسم تفضیل آمده است و نه اسم مکان.

-۲۰

(سعید بعفری، ترجمه، صفحه‌ی ۳)

«قد شبَّهَ»: تشبيه کرده است / «بَرَقَ»: بالا می‌برد / «الْأَحْمَرِ»: خرها، خران

(علی‌اکبر ایمان‌پرور، قواعد، صفحه‌ی ۵ تا ۸)

متواضع ≠ فخور / مختار = مُعَجَّبٌ بِنَفْسِهِ / إِسْتِهْلَاك ≠ إِنْتَاج

در این عبارت، «متجر» اسم مکان و «أَفْضَلُ» اسم تفضیل است.

(مهدی همایی، لغت و مفهوم، صفحه‌ی ۳)

با توجه به معنی، گرینه‌ی «۳» صحیح است. ترجمه‌ی عبارت: «همانا خداوند هر

خودپسندی را دوست ندارد.»

گرینه‌ی «۴»: «أُخْرَجُ»: فعل امر از باب «إِفْعَالُ» است و در این عبارت نیز نه اسم

فضیل آمده است و نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۵»: «أَذْهَبُ»: مضارع متکلم و حده است و در این عبارت نیز نه اسم

فضیل آمده است و نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۶»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۷»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۸»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۹»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۰»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۱»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۲»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۳»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۴»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۵»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۶»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۷»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۸»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۹»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۲۰»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۲۱»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۲۲»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۲۳»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۲۴»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۲۵»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۲۶»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۲۷»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۲۸»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۲۹»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۳۰»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۳۱»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۳۲»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۳۳»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۳۴»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۳۵»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۳۶»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۳۷»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۳۸»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۳۹»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۴۰»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۴۱»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۴۲»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۴۳»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۴۴»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۴۵»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۴۶»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۴۷»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۴۸»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۴۹»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۵۰»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۵۱»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۵۲»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۵۳»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۵۴»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۵۵»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۵۶»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۵۷»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۵۸»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۵۹»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۶۰»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۶۱»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۶۲»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۶۳»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۶۴»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۶۵»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۶۶»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۶۷»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۶۸»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۶۹»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۷۰»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۷۱»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۷۲»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۷۳»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۷۴»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۷۵»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۷۶»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۷۷»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۷۸»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۷۹»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۸۰»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۸۱»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۸۲»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۸۳»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۸۴»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۸۵»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۸۶»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۸۷»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۸۸»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۸۹»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۹۰»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۹۱»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۹۲»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۹۳»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۹۴»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۹۵»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۹۶»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۹۷»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۹۸»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۹۹»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۰۰»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۰۱»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۰۲»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۰۳»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۰۴»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۰۵»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۰۶»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۰۷»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۰۸»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۰۹»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۱۰»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۱۱»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۱۲»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۱۳»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۱۴»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۱۵»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۱۶»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۱۷»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۱۸»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۱۹»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۲۰»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۲۱»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۲۲»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۲۳»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۲۴»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۲۵»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۲۶»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

گرینه‌ی «۱۲۷»: «أَنْتَ»: نه اسم مکان.

(پواد مؤمنی)

-۳۶

ترجمه جمله: «کلمه "their" که زیر آن خط کشیده به "men" اشاره دارد.»

(درک مطلب)

(علی شکوهی)

-۳۷

ترجمه جمله: «طبق متن، کدام جمله صحیح است؟»

«انگلیسی یکی از مهم‌ترین زبان‌هاست، زیرا مردم بسیاری از آن استفاده می‌کنند.»

(درک مطلب)

(علی شکوهی)

-۳۸

ترجمه جمله: «طبق متن، یادگیری یک زبان با شنیدن آغاز می‌شود.»

(درک مطلب)

(علی شکوهی)

-۳۹

ترجمه‌ی جمله: «طبق متن، کدام جمله نادرست است؟»

«سلام و احوال پرسی بخشی از رفتار اجتماعی ما نیست.»

(درک مطلب)

(علی شکوهی)

-۴۰

ترجمه جمله: «ضمیر "it" در جمله آخر متن به "the language" «زبان» اشاره می‌کند.»

(درک مطلب)

(میرحسین زاهدی)

-۳۱

(زبان انگلیسی (۱))

ترجمه جمله: «الف: من بعد از گرسنه هستم.»

«ب: یک لحظه منتظر بمان. سریعاً برایت مقداری نان و پنیر خواهم آورد.»

نکته مفهوم درسی:

برای کارهای آنی و بدون برنامه‌ریزی در آینده از "will" استفاده می‌شود.

(گرامر)

-۳۲

ترجمه جمله: «الف: آیا برنامه دارید فوتبال بازی کنید؟»

«ب: نه، من قصد دارم مسابقه را در تلویزیون تماشا کنم.»

نکته مفهوم درسی:

چون تماشا کردن تلویزیون با برنامه‌ریزی قبلی انجام خواهد شد، از "be going to" استفاده می‌شود.

(گرامر)

-۳۳

(پواد مؤمنی)

ترجمه جمله: «امروزه، زندگی در دهکده‌هی خان متفاوت از چیزی است که قبل از ورود آن دو شرکت بود.»

(درک مطلب)

-۳۴

(پواد مؤمنی)

ترجمه جمله: «اگر شرکت‌ها کار را متوقف نکنند، جنگل در زمان کوتاهی به طور کامل ناپدید خواهد شد.»

(درک مطلب)

-۳۵

(پواد مؤمنی)

ترجمه جمله: «حیوانات به خاطر این که سر و صدای خیلی زیادی وجود دارد، به مکان‌های دیگری رفتند.»

(درک مطلب)

(محمد پیغمبری، عبارت‌های گویا، صفحه‌ی ۱۸ و ۱۹)

عبارت‌گویا به‌ازای ریشهٔ مخرج تعریف نشده است، لذا ابتدا ریشهٔ مخرج را بدست می‌آوریم:

$$A = \frac{2x-1}{3x+a} \Rightarrow 3x + a = 0 \Rightarrow 3x = -a \Rightarrow x = -\frac{a}{3}$$

چون ریشهٔ مخرج برابر $\frac{3}{2}$ است، لذا داریم:

$$-\frac{a}{3} = -\frac{3}{2} \Rightarrow a = \frac{9}{2}$$

(هادی پلاور، عبارت‌های گویا، صفحه‌ی ۱۹ و ۲۰)

-۴۶

با استفاده از اتحاد مجموع مکعب دوجمله و اتحاد مزدوج عبارت‌های صورت و مخرج را تجزیه می‌کنیم:

$$\begin{aligned} \frac{x^3+1}{x^2-1} &= \frac{(x+1)(x^2-x+1)}{(x-1)(x+1)} = \frac{x^2-x+1}{x-1} = \frac{x(x-1)+1}{x-1} \\ &= \frac{x(x-1)}{x-1} + \frac{1}{x-1} = x + \frac{1}{x-1} \end{aligned}$$

(مهدی ملارمنانی، عبارت‌های گویا، صفحه‌ی ۱۹ و ۲۰)

-۴۷

ابتدا هر یک از عبارت‌ها را با استفاده از اتحادها تجزیه می‌کنیم:

اتحاد جمله مشترک اتحاد مزدوج

$$\frac{x^2-6x+9}{x^2-x-6} \times \frac{x^2+x-6}{x^2-6}$$

اتحاد مزدوج اتحاد جمله مشترک

$$\begin{aligned} &= \frac{(x^2-2x)(x+(3))^2}{x^2+(-2)x+(2)(-3)} \times \frac{x^2+(3-2)x+(3)(-2)}{x^2-3^2} \\ &= \frac{(x-3)^2}{(x+2)(x-3)} \times \frac{(x+3)(x-2)}{(x-3)(x+3)} = \frac{x-2}{x+2} \end{aligned}$$

(مهدی ملارمنانی، عبارت‌های گویا، صفحه‌ی ۲۱ و ۲۲)

-۴۹

ابتدا مخرج مشترک عبارت‌ها را بدست می‌آوریم:

$$\begin{cases} x^2+x=x(x+1) \\ x^2-x=x(x-1) \end{cases} \Rightarrow \text{مخرج مشترک } = x(x-1)(x+1)$$

حال عبارت را ساده می‌کنیم:

$$\begin{aligned} &\frac{1}{x+x} + \frac{1}{x-x} = \frac{1}{x(x+1)} + \frac{1}{x(x-1)} \\ &= \frac{x-1}{x(x-1)(x+1)} + \frac{x+1}{x(x-1)(x+1)} = \frac{x-1+x+1}{x(x-1)(x+1)} \\ &= \frac{2x}{x(x-1)(x+1)} = \frac{2}{(x-1)(x+1)} = \frac{2}{x^2-1} \end{aligned}$$

(فردراد روشی، عبارت‌های گویا، صفحه‌ی ۱۸ تا ۲۰)

-۵۰

$$A\left(1-\frac{2}{x+1}\right) = \left(x-\frac{1}{x}\right) \Rightarrow A = \left(x-\frac{1}{x}\right) \div \left(1-\frac{2}{x+1}\right)$$

$$A = \left(\frac{x^2-1}{x}\right) \div \left(\frac{x-1}{x+1}\right) = \frac{(x-1)(x+1)}{x} \times \frac{x+1}{x-1} = \frac{x^2+2x+1}{x}$$

$$= x + \frac{1}{x} + 2$$

(یافتن و آما) (۱)

(محمد پیغمبری، چند اتحاد جبری و کاربردها، صفحه‌ی ۱۰ و ۱۱)

-۴۱

با استفاده از اتحاد مربع دوجمله‌ای داریم:

$$(1-\frac{a}{3})^2 = (1)^2 - 2 \times (1) \times (\frac{a}{3}) + (\frac{a}{3})^2 = 1 - \frac{2}{3}a + \frac{a^2}{9}$$

(هادی پلاور، چند اتحاد جبری و کاربردها، صفحه‌ی ۱۵ و ۱۶)

-۴۲

صورت صحیح هر یک از گزینه‌ها را می‌نویسیم:

$$1) (x-2)(x^2+2x+4) = x^3 - 8$$

$$2) (\frac{x}{3}-3)(\frac{x^2}{9}+x+9) = \frac{x^3}{27} - 27$$

$$3) (2x+1)(4x^2-2x+1) = 8x^3 + 1$$

$$4) (x-3)(x^2+3x+9) = x^3 - 27$$

(مهدی زرین‌کش، چند اتحاد جبری و کاربردها، صفحه‌ی ۱۲ و ۱۳)

-۴۳

با توجه به الگوی مثلث خیام، ضرایب مربوط به بسط عبارت $(a+b)^5$ اعداد مربوط به سطر ششم مثلث خیام است، لذا داریم:

$$\begin{array}{ccccccc} & & & & 1 & & \\ & & & & 1 & & \\ & & & & 1 & 2 & 1 \\ & & & & 1 & 3 & 3 & 1 \\ & & & & 1 & 4 & 6 & 4 & 1 \\ & & & & 1 & 5 & 10 & 10 & 5 & 1 \end{array} \Rightarrow$$

$$(a+b)^5 = a^5 + 5a^4b + 10a^3b^2 + 10a^2b^3 + 5ab^4 + b^5$$

با توجه به بسط عبارت بالا، بزرگترین ضریب ۱۰ می‌باشد که مربوط به جملات a^2b^3 و a^3b^2 است.

(مهدی زرین‌کش، چند اتحاد جبری و کاربردها، صفحه‌ی ۱۰ تا ۱۲)

-۴۴

با استفاده از اتحاد جمله مشترک و در نظر گرفتن $3x$ به عنوان جمله مشترک داریم:

$$\begin{aligned} 9x^3 - 6x - 8 &= (3x)^3 - 2 \times (3x) - 8 = (3x)^3 + (2-4) \times (3x) + (2) \times (-4) \\ &= (3x+2)(3x-4) \end{aligned}$$

(امیر زاراندوز، چند اتحاد جبری و کاربردها، صفحه‌ی ۱۰ تا ۱۲)

-۴۵

$$a(a-1)(a+3) - 2a - 6 = \underbrace{a(a-1)(a+3)}_{\text{فاکتور از } (a+3)} - 2(a+3)$$

$$= (a+3)[a(a-1)-2] = (a+3)\underbrace{(a^2-a-2)}_{\text{تجزیه به کمک اتحاد جمله مشترک}}$$

اعداد ثابت عبارتنداز $a+1, -2, 3$ را در عبارت $(a+3)(a-2)(a+1)$ قرار دهید.

$$\Rightarrow +1, -2, 3 = 1 - 2 + 3 = 2$$

(امیر زرآندوز، صفحه‌ی ۲ تا ۶)

-۵۸

عدد ۱۲۱ جذر کامل دارد ($\sqrt{121} = 11$) پس ارزش p درست است. انحراف معیار، جذر واریانس است پس ارزش q نادرست است.

p	q	$\sim p$	$\sim q$	$\sim p \vee \sim q$
T	F	F	T	T

(محمد زرین‌کفش، صفحه‌ی ۲ تا ۶)

-۵۹

با توجه به جدول ارزش گزاره‌ها داریم:

p	q	r	$\sim r$	$q \vee \sim r$	$p \wedge (q \vee \sim r)$
T	F	T	F	F	F
F	T	T	F	T	F
T	F	F	T	T	T

(محمد زرین‌کفش، صفحه‌ی ۲ تا ۶)

-۶۰

جون گزاره مركب $(p \wedge q) \vee r$ دارای ارزش درست است لذا نتیجه می‌گيريم که حتماً ارزش گزاره q درست و ارزش ترکيب فصلی p و r نيز درست است. پس برای گزاره‌های p و r سه حالت طبق جدول زير در نظر مي‌گيريم و ارزش گزاره مركب $p \wedge q \vee r$ را به دست می‌آوريم:

p	r	q	$\sim r$	$q \wedge \sim r$	$p \vee (q \wedge \sim r)$
T	T	T	F	F	T
T	F	T	T	T	T
F	T	T	F	F	F

پس ارزش گزاره مركب $(q \wedge \sim r) \vee (p \wedge r)$ زمانی نادرست است که p دارای ارزش نادرست و r دارای ارزش درست باشد. پس در حالت کلي p نادرست، q درست و r درست هستند.
راه دوم: چون $(q \wedge \sim r) \vee (p \wedge r)$ نادرست است: پس p نادرست است چون درست پس $q \wedge \sim r$ درست و درست پس q درست و $(p \wedge r)$ نيز درست است چون p نادرست پس r بайд درست باشد.

پیاضنی و آمار (۲) (شاهد «گواه»)

مبحث سوالات: گزاره‌ها و ترکیب گزاره‌ها

(کتاب آمیز، صفحه‌ی ۲ و ۳ کتاب درسی)

-۶۱

به بررسی تک تک موارد می‌پردازیم:
(الف) این عبارت یک گزاره نمی‌باشد، چرا که درستی یا نادرستی آن دقیقاً مشخص نیست و ممکن است از دیدگاه‌های مختلف درست یا نادرست باشد.
(ب) این عبارت یک گزاره است، زیرا یک جمله خبری است و درستی و نادرستی آن کاملاً مشخص است.
(پ) این عبارت یک گزاره است، چرا که درستی و نادرستی آن دقیقاً قابل تعیین است.
(ت) این عبارت یک گزاره نیست، زیرا یک جمله عاطفی است و همچنین ارزش آن دقیقاً مشخص نیست و بسته به سلیقه افراد می‌تواند درست یا نادرست باشد.
(ث) این عبارت یک گزاره نیست، زیرا یک جمله امری است و نمی‌توان دقیقاً ارزش آن را مشخص کرد.
(ج) این عبارت نیز یک گزاره نیست، زیرا بنا به سلیقه افراد درستی یا نادرستی آن مشخص نیست.
پس تنها دو مورد از عبارت‌های بالا گزاره محسوب می‌شوند.

پیاضنی و آمار (۲)

مبحث سوالات: گزاره‌ها و ترکیب گزاره‌ها

(موسی عقیتی، صفحه‌ی ۲ تا ۴)

-۵۱

در منطق ریاضی به هر جمله خبری که بتوانیم دقیقاً یکی از دو ارزش درست یا نادرست را به آن نسبت دهیم یک گزاره گفته می‌شود جملات غیرخبری (مثل گزینه‌ی ۴۴ و ۲۲) و همچنین جمله‌های خبری که نتوانیم ارزش آن‌ها را تعیین کنیم؛ زیرا بر حسب سلیقه تغییر می‌کنند: (مثل گزینه‌ی ۱۱) گزاره نیستند.

(امیر زرآندوز، صفحه‌ی ۲ تا ۴)

-۵۲

عدد گویا $= 7 + (\sqrt{2} - 1) = 6 + \sqrt{2}$ (الف)
(ب) هر عددی که باشد حاصل a^2 یا مثبت است یا صفر پس نامنفی است.
(ب) طول قد افراد، متغیر کمی نسبتی است.
(ت) کسر داده شده گویا نیست چون متغیر X در داخل قدرمطلق هم مشاهده می‌شود.

(امیر زرآندوز، صفحه‌ی ۲ تا ۴)

-۵۳

دقت کنید نقیض عبارت « a عددی منفی است» برابر است با « a عددی مثبت یا صفر است». پس در گزینه‌ی ۲۲ دو عبارت کنار هم، نقیض یکدیگر نیستند. در بقیه گزینه‌ها عبارت‌های کنار هم، نقیض یکدیگرند.

(امیر زرآندوز، صفحه‌ی ۲ تا ۴)

-۵۴

از سال گذشته می‌دانید که نمودار حبابی برای نمایش هر تعداد از متغیرها محدودیتی ندارد. ضمناً تقریباً ۵۰ درصد داده‌ها بین چار اول و سوم قرار دارند.

(محمد بعیراثی، صفحه‌ی ۲ تا ۴)

-۵۵

ارزش گزاره « $3 + 2 = 2 + 3$ » عددی مركب است. نادرست است چون $3 + 2 = 11$ عددی اول است.
پس باید به دنبال گزاره‌ای درست باشیم تا ارزش نقیض آن نادرست باشد که از بین گزینه‌ها تنها ارزش گزاره « $\sqrt{2} + 1 = 1 + \sqrt{2}$ » عددی گنج است. درست است.

(محمد زرین‌کفش، صفحه‌ی ۲ تا ۶)

-۵۶

ترکیب عطفی دو گزاره زمانی دارای ارزش درست است که هر دو گزاره دارای ارزش درست باشند.

حال به بررسی تک تک گزینه‌ها می‌پردازیم:
گزینه‌ی ۱۱: «۳۱ عددی اول گزاره‌ای درست و ۳۱ مضرب ۵ است گزاره‌ای نادرست پس ترکیب عطفی آن‌ها نادرست است.
گزینه‌ی ۲۲: عدد ۱۲ از ۱۵ بزرگتر است گزاره‌ای درست و ۵۷ مضرب ۳ نیز گزاره‌ای درست پس ترکیب عطفی آن‌ها دارای ارزش درست است.
گزینه‌ی ۳۳: همه پرندگان پرواز نمی‌کنند پس گزاره اول نادرست و همه آن‌ها نیز تخم‌گذار نیستند پس گزاره دوم نیز نادرست است پس ترکیب عطفی آن‌ها نیز نادرست است.

گزینه‌ی ۴۴: همه پیامبران دارای کتاب آسمانی نبودند پس گزاره اول نادرست و آخرین امام شیعیان حضرت مهدی است گزاره‌ای درست پس ترکیب عطفی آن‌ها دارای ارزش نادرست است.

(محمد زرین‌کفش، صفحه‌ی ۲ تا ۶)

-۵۷

ترکیب فعلی گزاره‌ها زمانی دارای ارزش درست است که حداقل یکی از آن‌ها درست و زمانی دارای ارزش نادرست است که همه آن‌ها نادرست باشند و ترکیب عطفی گزاره‌ها زمانی دارای ارزش نادرست است که حداقل یکی از آن‌ها درست و زمانی دارای ارزش درست است که همه آن‌ها درست باشد.

(کتاب آبی، صفحه‌ی ۲ تا ۶ کتاب (رسی))

دو گزاره دارای ارزش بکسان یعنی اینکه با هر دو درست باشد یا هر دو نادرست، با توجه به جدول ارزش گزاره‌های زیر داریم:

p	q	$\sim p$	$\sim q$	$\sim p \vee q$
د	د	ن	ن	د
د	ن	د	د	د
ن	د	ن	د	د

$p \vee q$	$(\sim p \vee q) \wedge (p \vee \sim q)$	$(\sim p \vee q) \vee (p \vee \sim q)$
د	د	د
د	د	د

ترکیب عطفی دو گزاره یعنی $(p \vee q) \wedge (p \vee \sim q)$ دارای ارزش درست و ترکیب فصلی آن‌ها یعنی $(\sim p \vee q) \vee (p \vee \sim q)$ نیز دارای ارزش درست است.

(کتاب آبی، صفحه‌ی ۲ تا ۶ کتاب (رسی))

اگر ۱ گزاره دلخواه باشد، در این صورت با توجه به جدول ارزش گزاره‌ها داریم:

p	q	$p \vee r$	$q \wedge r$	$(p \vee r) \wedge (q \wedge r)$
د	ن	د	ن	ن

p	q	$\sim q$	$p \wedge r$
د	ن	د	نامعلوم

$\sim q \wedge r$	$(p \wedge r) \vee (\sim q \wedge r)$
نامعلوم	نامعلوم

p	q	$\sim p$	$\sim p \vee q$
د	ن	ن	ن

$p \vee r$	$(\sim p \vee q) \wedge (p \vee r)$
د	ن

p	q	$\sim q$	$p \wedge \sim q$
د	ن	د	د

$q \vee r$	$(p \wedge \sim q) \vee (q \vee r)$
نامعلوم	د

گزینه‌ی ۳

گزینه‌ی ۴

(کتاب آبی، صفحه‌ی ۲ تا ۶ کتاب (رسی))

با توجه به جدول زیر داریم:

p	q	$\sim q$	$p \vee q$
د	د	ن	د
د	ن	د	د
ن	د	ن	د
ن	ن	د	ن

$p \wedge \sim q$	$(p \vee q) \wedge (p \wedge \sim q)$
ن	ن
د	د
ن	ن
ن	ن

با توجه به جدول بالا گزاره p دارای ارزش درست و گزاره q دارای ارزش نادرست است که با توجه به گزینه‌ها، گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح مسأله است.

زیرا گزاره «در هر مثلث مجموع زوایای داخلی مثلث 180° است» گزاره‌ای درست و گزاره «ارسطو نویسنده کتاب ارغون نیست» گزاره‌ای نادرست است.

-۶۷

(کتاب آبی، صفحه‌ی ۲ تا ۶ کتاب (رسی))

ابتدا نقیض هر یک از گزاره‌ها را می‌نویسیم:

گزینه‌ی ۱: عدد ۸ عددی اول نیست \leftarrow عدد ۸ عددی اول است. این گزاره نادرست است. گزینه‌ی ۲: افلاطون شاگرد سقراط است \leftarrow افلاطون شاگرد سقراط نیست. این گزاره نیز نادرست است.

گزینه‌ی ۳: $\sqrt{2}$ عددی گویا است \leftarrow $\sqrt{2}$ عددی گویا نیست. که این گزاره درست است.

گزینه‌ی ۴: پایتخت عراق بغداد است \leftarrow پایتخت عراق بغداد نیست. این گزاره نیز نادرست است.

-۶۸

(کتاب آبی، صفحه‌ی ۲ تا ۶ کتاب (رسی))

تعداد حالت‌های ارزشی n گزاره برابر 2^n است، حال اگر تعداد ۳ گزاره اضافه کنیم، داریم:

$$2^{n+3} - 2^n = 224$$

$$\Rightarrow 2^n \times 2^3 - 2^n = 224 \Rightarrow 8 \times 2^n - 2^n = 224$$

$$\Rightarrow 7 \times 2^n = 224 \Rightarrow 2^n = 32$$

$$\Rightarrow 2^n = 2^5 \Rightarrow n = 5$$

پس تعداد گزاره‌های اولیه ۵ است.

-۶۹

(کتاب آبی، صفحه‌ی ۴ و ۵ کتاب (رسی))

به بررسی تک‌تک گزینه‌ها می‌پردازیم:

گزینه‌ی ۱: این گزاره مركب، ترکیب عطفی دو گزاره ساده است که درست است زیرا هر دو گزاره موجود در ترکیب درست است.

گزینه‌ی ۲: این گزاره مركب که ترکیب عطفی دو گزاره ساده است نادرست است، زیرا گزاره دوم موجود در ترکیب نادرست است زیرا قرآن ۳۰ جزء دارد.

گزینه‌ی ۳: این گزاره ترکیب عطفی دو گزاره است که نادرست است، زیرا گزاره دوم موجود در ترکیب نادرست است زیرا در سال کبیسه اسفند ۳۰ روز دارد.

گزینه‌ی ۴: این گزاره نیز ترکیب عطفی دو گزاره است که هر دو گزاره نادرست هستند و در نتیجه ترکیب عطفی آنها نیز نادرست است. زیرا $\pi = 3.14$ و $a = 1$ در

این صورت $\pi - a = 2$ است که نادرست است.

-۷۰

(کتاب آبی، صفحه‌ی ۵ و ۶ کتاب (رسی))

در ترکیب فصلی n گزاره اگر حداقل یکی از گزاره‌ها درست باشد، در این صورت ترکیب فصلی آنها درست است و تنها در صورتی ترکیب فصلی آنها نادرست است که همه گزاره‌ها نادرست باشند، پس در ترکیب فصلی n گزاره تعداد حالات درست آنبرابر $1 - 2^n$ است، داریم:

$$1 - 2^n = 31 - 32 = -1 = 4^5 - 1 = 4^5 - 1 = 4^5$$

-۷۱

(کتاب آبی، صفحه‌ی ۵ و ۶ کتاب (رسی))

ترکیب فصلی دو گزاره زمانی نادرست است که هر دو گزاره نادرست باشند. به همین منظور پاسخ صحیح گزینه‌ی ۴ خواهد بود. زیرا مربع عدد فرد زوج است

گزاره‌ای نادرست و همچنین واریانس داده‌های a, a, a مخالف صفر است نیز نادرست است، پس ترکیب فصلی آن‌ها نیز نادرست است.

(همید زرین‌کفش، چند اتحاد جبری و کاربردها، صفحه‌ی ۱۳ و ۱۴)

-۷۴

در مثلث خیام، مجموع اعداد هر سطر دو برابر مجموع اعداد سطر ماقبل آن است، لذا

اگر مجموع اعداد سطر اول را m بگیریم، داریم:

$$m + 2m = 24 \Rightarrow 3m = 24 \Rightarrow m = 8$$

با توجه به الگوی مثلث خیام، مجموع اعداد سطر چهارم برابر ۸ است و طبق الگوی

مثلث خیام داریم:

سطر اول

سطر دوم

سطر سوم

سطر چهارم

سطر پنجم

پس عدد ۵ در بین اعداد سطرهای چهارم و پنجم مثلث قرار ندارد.

(امیر زراندوز، چند اتحاد جبری و کاربردها، صفحه‌ی ۱۰ تا ۱۶)

-۷۵

$$\frac{5x^4 + 5x^3}{5x^3} + \frac{2x^2 + 2x}{2x(x+1)} = 5x^3(x+1) + 2x(x+1)$$

فاکتور از $2x$ فاکتور از $x(x+1)$

$$x(x+1)(5x^2 + 2)$$

پس با توجه به گزینه‌ها فقط عامل $1 - x$ در تجزیه شده عبارت، مشاهده نمی‌شود.

(محمد پیغمبری، عبارت‌های گویا، صفحه‌ی ۱۹ و ۲۰)

-۷۶

ابتدا صورت و مخرج عبارت را ساده می‌کنیم:

اتحاد مزدوج

$$\begin{aligned} \frac{ax^2 - a^3}{ax^2 - 2a^2x + a^3} &= \frac{a(\overbrace{x^2 - a^2})}{a(\overbrace{x^2 - 2ax + a^2})} = \frac{a(x-a)(x+a)}{a(x-a)^2} \\ &= \frac{(x-a)(x+a)}{(x-a)(x-a)} = \frac{x+a}{x-a} \end{aligned}$$

(فردراد روشی، عبارت‌های گویا، صفحه‌ی ۱۸ و ۱۹)

-۷۷

چون عبارت به ازای $x = 2$ و $x = -1$ تعریف نشده است، پس این مقادیر ریشه‌های

مخرج می‌باشند و به ازای آن‌ها مخرج کسر صفر می‌شود، لذا داریم:

$$\begin{aligned} x = 2 \Rightarrow 4a - 2b + 1 = 0 &\Rightarrow \begin{cases} 4a - 2b = -1 \\ a + b = -1 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} 4a - 2b = -1 \\ 2a + 2b = -2 \end{cases} \\ x = -1 \Rightarrow a + b + 1 = 0 &\Rightarrow \end{aligned}$$

$$\Rightarrow 6a = -3 \Rightarrow a = -\frac{1}{2}$$

$$-\frac{1}{2} + b = -1 \Rightarrow b = -\frac{1}{2}$$

$$a - b = -\frac{1}{2} + \frac{1}{2} = 0$$

(فردراد روشی، عبارت‌های گویا، صفحه‌ی ۱۹ و ۲۰)

-۷۸

ابتدا تقسیم را به ضرب تبدیل کرده و عبارت سوم را معکوس می‌کنیم:

$$\frac{x^3 - x^2}{x^2 - 4} \times \frac{x+2}{5x^2} \div \frac{x-1}{x} = \frac{x^2(x-1)}{(x-2)(x+2)} \times \frac{x+2}{5x^2} \times \frac{x}{x-1} = \frac{x}{5x-10}$$

(کتاب آبی، صفحه‌ی ۲ تا ۶ کتاب درسی)

-۷۰

با توجه به جدول ارزش گزاره‌ها داریم:

p	q	$\neg p$	$\neg q$	$\neg p \vee r$
۵	۵	ن	ن	نامعلوم
۵	ن	ن	۵	نامعلوم
ن	۵	۵	ن	۵
ن	ن	۵	۵	۵

$\neg q \wedge r$	$(\neg p \vee r) \wedge (\neg q \wedge r)$
ن	ن
نامعلوم	نامعلوم
ن	ن
نامعلوم	نامعلوم

که با توجه به جدول بالا اگر p گزاره‌ای نادرست و q گزاره‌ای درست باشد آنگاه گزاره مركب موردنظر دارای ارزش نادرست است.

دیاضی و آمار (۱)

(امیر زراندوز، چند اتحاد جبری و کاربردها، صفحه‌ی ۱۰ و ۱۱)

-۷۱

$$\frac{2x - \frac{1}{2x}}{2x - \frac{1}{5}} = \frac{1}{5} \rightarrow \frac{2x - \frac{1}{2x}}{2x - \frac{1}{25}} = \frac{1}{25}$$

اتحاد مربيع دوجمله‌ای

$$\begin{aligned} \Rightarrow 4x^2 + \frac{1}{4x^2} - 2(2x)\left(\frac{1}{2x}\right) &= \frac{1}{25} \Rightarrow 4x^2 + \frac{1}{4x^2} = \frac{1}{25} + 2 \\ \Rightarrow 4x^2 + \frac{1}{4x^2} &= \frac{51}{25} \end{aligned}$$

(همید زرین‌کفش، چند اتحاد جبری و کاربردها، صفحه‌ی ۱۳)

-۷۲

با استفاده از اتحاد مکعب دوجمله‌ای داریم:

$$(x - \sqrt[3]{x})^3 = (x)^3 - 3x(x)^2(\sqrt[3]{x}) + 3x(x)(\sqrt[3]{x})^2 - (\sqrt[3]{x})^3$$

$$= x^3 - 3\sqrt[3]{x}^2 + 9x - 3\sqrt[3]{x}$$

که با مقایسه با طرف راست تساوی عبارت صورت سؤال:

$$a + b = -3\sqrt[3]{x} - 3\sqrt[3]{x} = -6\sqrt[3]{x}$$

(امیر زراندوز، چند اتحاد جبری و کاربردها، صفحه‌ی ۱۵ و ۱۶)

-۷۳

$$a^3 - b^3 = (a - b)(a^2 + ab + b^2)$$

$$\Rightarrow 125x^3 - \frac{1}{27}y^3 = (5x)^3 - \left(\frac{y}{3}\right)^3$$

$$= (5x - \frac{y}{3})((5x)^2 + (5x)(\frac{y}{3}) + (\frac{y}{3})^2)$$

$$= (5x - \frac{y}{3})(25x^2 + \frac{5}{3}xy + \frac{y^2}{9})$$

(کتاب آمیز، چند اتحاد جبری و کاربردها، صفحه‌ی ۳۳ کتاب (رسی))

$$\text{حجم مکعب به طول ضلع } x = (\text{حجم مکعب به طول ضلع } (x+2))^3 = \text{حجم فضای خالی}$$

$$x^3 + 3x^2 \times 2 + 3x \times 4 = x^3 + 6x^2 + 12x + 8$$

-۸۴

(کتاب آمیز، چند اتحاد جبری و کاربردها، صفحه‌ی ۱۶ کتاب (رسی))

با استفاده از فاکتورگیری از عامل $(x+2)$ و استفاده از اتحاد مکعب دوجمله‌ای داریم:

$$x^3 + 2x^2 - x - 2 = x^3(x+2) - (x+2)(x^2 - 1)$$

$$= (x+2)(x-1)(x^2 + x + 1)$$

-۸۵

(کتاب آمیز، عبارت‌های گویا، صفحه‌ی ۱۸ و ۱۹ کتاب (رسی))

$$\text{ابتدا مخرج کسرهای } \frac{x-4}{x-5} \text{ و } \frac{x}{x-1} \text{ را مساوی صفر قرار می‌دهیم، لذا:}$$

$$x-1=0 \Rightarrow x=1, \quad x-5=0 \Rightarrow x=5$$

حالا دور در دور و نزدیک در نزدیک انجام می‌دهیم؛ عبارت به شکل

$$y = \frac{x(x-5)}{(x-1)(x-4)}$$

مشاهده می‌شود، پس:

$$x-4=0 \Rightarrow x=4 \Rightarrow x \in R - \{1, 4, 5\}$$

-۸۶

(کتاب آمیز، عبارت‌های گویا، صفحه‌ی ۱۹ و ۲۰ کتاب (رسی))

ابتدا صورت کسر را با استفاده از اتحاد مربع دوجمله‌ای ساده می‌کنیم:

$$\frac{2x^2 - 8x + 8}{2x - 4} = \frac{2(x^2 - 4x + 4)}{2(x-2)} = \frac{2(x-2)^2}{2(x-2)} = (x-2)$$

-۸۷

(کتاب آمیز، عبارت‌های گویا، صفحه‌ی ۱۹ و ۲۰ کتاب (رسی))

ابتدا تقسیم را به ضرب تبدیل کرده و سپس عبارت را با استفاده از اتحاد جمله مشترک و فاکتورگیری ساده می‌کنیم:

$$\begin{aligned} & \frac{x^2 - 3x + 2}{x^2 - 2x} + \frac{x^2 + x - 2}{2x^2 + 4x} = \frac{x^2 - 3x + 2}{x^2 - 2x} \times \frac{2x^2 + 4x}{x^2 + x - 2} \\ & = \frac{(x-1)(x-2)}{x(x-2)} \times \frac{2x(x+2)}{(x+2)(x-1)} = 2 \end{aligned}$$

-۸۸

(کتاب آمیز، عبارت‌های گویا، صفحه‌ی ۲۱ و ۲۲ کتاب (رسی))

-۸۹

ابتدا حاصل هر پرانتز را جداگانه می‌باییم و سپس عبارت را ساده می‌کنیم:

$$\left(1 - \frac{6}{x+2}\right) = \frac{x+2}{x+2} - \frac{6}{x+2} = \frac{x+2-6}{x+2} = \frac{x-4}{x+2}$$

$$\left(\frac{5x-2}{x-4} + x\right) = \frac{5x-2}{x-4} + \frac{x(x-4)}{x-4} = \frac{5x-2+x^2-4x}{x-4}$$

$$= \frac{x^2+x-2}{x-4}$$

$$\Rightarrow \left(1 - \frac{6}{x+2}\right) \times \left(\frac{5x-2}{x-4} + x\right) = \left(\frac{x-4}{x+2}\right) \left(\frac{x^2+x-2}{x-4}\right)$$

$$= \frac{x^2+x-2}{x+2} = \frac{(x+2)(x-1)}{x+2} = x-1$$

(محمد بقیری، عبارت‌های گویا، صفحه‌ی ۲۱ تا ۲۴ کتاب (رسی))

-۸۹

ابتدا مخرج مشترک را به دست می‌آوریم که همان $\frac{2y}{x-y}$ است.

$$\begin{aligned} & \frac{2y}{x^2 - y^2} + \frac{1}{x+y} + \frac{1}{x-y} = \frac{2y}{(x-y)(x+y)} + \frac{x-y}{(x-y)(x+y)} \\ & + \frac{x+y}{(x-y)(x+y)} = \frac{2y + x - y + x + y}{(x-y)(x+y)} = \frac{2x + 2y}{(x-y)(x+y)} \\ & = \frac{2(x+y)}{(x-y)(x+y)} = \frac{2}{x-y} \end{aligned}$$

(همید زرین‌گشن، عبارت‌های گویا، صفحه‌ی ۲۱ تا ۲۴ کتاب (رسی))

-۸۰

مخرج مشترک عبارت، حاصل ضرب عبارت‌های مخرج‌های هر سه کسر می‌باشد.

$$\begin{aligned} & \frac{1}{x+1} - \frac{1}{x} + \frac{1}{x-1} = \frac{x(x-1)}{x(x+1)(x-1)} - \frac{(x+1)(x-1)}{x(x+1)(x-1)} + \frac{x(x+1)}{x(x+1)(x-1)} \\ & = \frac{x(x-1) - (x+1)(x-1) + x(x+1)}{x(x+1)(x-1)} \\ & = \frac{x^2 - x - (x^2 - 1) + x^2 + x}{x(x+1)(x-1)} = \frac{x^2 - x - x^2 + 1 + x^2 + x}{x(x+1)(x-1)} \\ & = \frac{x^2 + 1}{x(x+1)(x-1)} \end{aligned}$$

پس صورت کسر عبارت $x^2 + 1$ است.

ریاضی و آمار (۱) (شاهد «گفته»)

(کتاب آمیز، چند اتحاد جبری و کاربردها، صفحه‌ی ۱۰ و ۱۱ کتاب (رسی))

-۸۱

برای تبدیل چند جمله‌ای به یک عبارت توان دوم یک دوجمله‌ای داریم:

$$9x^2y^2 + x^4 + A = (3xy)^2 + (x^2)^2 + A$$

چون مربع دو جمله وجود دارد، پس می‌بایست دو برابر حاصل ضرب دو جمله نیز وجود داشته باشد، پس A برابر است با:

$$A = 2(3xy)(x^2) = 6x^3y \text{ یا } A = -2(3xy)(x^2) = -6x^3y$$

پس مقدار A با توجه به گزینه‌ها $y - 6x^3$ می‌تواند باشد.

(کتاب آمیز، چند اتحاد جبری و کاربردها، صفحه‌ی ۱۰ و ۱۱ کتاب (رسی))

-۸۲

با استفاده از اتحاد مزدوج داریم:

$$\sqrt[3]{(998)^2 - (1002)^2} = \sqrt[3]{(998+1002)(998-1002)}$$

$$= \sqrt[3]{2000 \times (-4)} = \sqrt[3]{-8000} = -20$$

(کتاب آمیز، چند اتحاد جبری و کاربردها، صفحه‌ی ۱۰ و ۱۱ کتاب (رسی))

-۸۳

چون تعداد جملات ۶ عدد می‌باشد، پس این سطر ششم مثلث می‌باشد، که با مقایسه با الگوی مثلث خیام و سطر داده شده داریم:

$$1 \times 2x \times 2x \times 1 \equiv 1 \times 5 \times 10 \times 5 \times 1$$

$$\Rightarrow \begin{cases} y=1 \\ x=5 \end{cases} \Rightarrow x+y=1+5=6$$

(علیرضا، رضایی، بازار، صفحه‌ی ۳۸)

-۹۶

- (الف) در کشور ما شرکت توانیر به دلیل طبیعی و شرکت‌های خودرویی به دلایل قانونی انحصارگر در فروش کالای خود به شمار می‌رود.
- (ب) خریداران عمدۀ کالا و خدمات (مثل خریدهای دولتی) مناقصه برگزار می‌کنند.

(فاطمه فویمیان، آشنایی با شاخص‌های اقتصادی، صفحه‌ی ۴۱ و ۴۲)

-۹۷

- در حسابداری ملی فقط آن دسته از فعالیت‌های تولیدی (اعم از تولید کالا یا خدمات) در محاسبه و سنجش منظور می‌شود که دارای ۳ شرط زیر باشد:

-۱ از بازار عمور کند؛ یعنی تولیدکننده، آن‌ها را در مقابل دریافت پول به مصرف کننده تحويل دهد؛ پس اگر فردی برای تعییر لوازم خانگی خود به تعمیرکار پول پردازد، فعالیت تولیدی صورت گرفته است و ارزش آن محاسبه می‌شود؛ اما اگر خودش آن‌ها را تعمیر کند، محاسبه‌ای انجام نمی‌گیرد. با این شرط فعالیت تولیدی زنان در مزرعه‌ها در تولید کل کشور محاسبه می‌شود ولی فعالیت تولیدی آن‌ها در خانه و کالا و خدماتی که به صورت غذا، بهداشت و تربیت فرزندان تولید می‌کنند در تولید کل کشور محاسبه نمی‌شود.

-۲ فعالیت‌هایی که به تولید کالا یا خدمات نهایی منتهی شود؛ از آنجا که ارزش کالاهای واسطه‌ای در درون کالاهای نهایی است در محاسبه تولید کل جامعه باید از محاسبه ارزش کالاهای واسطه‌ای صرف‌نظر، و فقط کالاهای نهایی را محاسبه کنیم. گوجة مصرفی کارخانه‌ها برای تولید رب، آرد خریداری شده قنادی‌ها برای پخت کیک کالای واسطه‌ای است و ارزش آن صرف‌نظر می‌شود.

-۳ قانونی و مجاز باشد؛ فعالیت‌های غیرقانونی نظیر قاچاق و مانند آن جزء تولید کشور محاسبه نمی‌شود. زیرا از یک سو این فعالیت اطلاع دقیقی در دست نیست و از سوی دیگر، محاسبه آن‌ها نوعی مشروعتی دادن به آن‌ها تلقی می‌شود.

(علیرضا، رضایی، آشنایی با شاخص‌های اقتصادی، صفحه‌ی ۴۳ تا ۴۴)

-۹۸

(الف)

$$\text{میلیارد ریال } ۱۵ = \frac{۳}{۵} = \text{ارزش مواد غذایی}$$

$$\text{میلیارد ریال } ۸ = \frac{۲}{۳} = \text{هزینه استهلاک}$$

$$\text{میلیارد دلار } ۶۸ = ۷۶ - ۸ = ۶۸ = \text{تولید خالص ملی}$$

توضیحات درسی:

- در محاسبه تولید ملی ارزش تولید مردم کشور که در خارج اقامت دارند و در تولید داخلی ارزش تولید خارج‌جیان مقیم کشور به کار گرفته می‌شود.

ارزش تولید خارج‌جیان مقیم کشور + ارزش تولید مردم کشور که در خارج اقامت دارند - تولید خالص ملی = تولید خالص داخلی

$$\text{میلیارد دلار } ۶۸ - ۲۰ + ۱۴ = ۶۲$$

(ب)

هزینه استهلاک + تولید خالص داخلی = تولید خالص داخلی

$$\text{میلیارد دلاری } ۶۲ + ۸ = ۷۰$$

$$\text{تولید خالص داخلی} = \frac{۷۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰}{۱۴,۰۰۰,۰۰۰} = \text{تولید خالص داخلی سرانه}$$

$$\text{دلار } ۵,۰۰۰$$

(کتاب آبی، عبارت‌های گویا، صفحه‌ی ۲۱ تا ۲۴ کتاب درسی)

ابتدا هر یک از کسرها را ساده‌تر می‌کنیم و سپس عبارت‌ها را با یکدیگر جمع می‌کنیم:

$$\begin{aligned} \frac{x-3}{x^2-9} + \frac{x+7}{x^2+10x+21} &= \frac{x-3}{(x-3)(x+3)} + \frac{x+7}{(x+3)(x+7)} \\ &= \frac{1}{x+3} + \frac{1}{x+3} = \frac{2}{x+3} \end{aligned}$$

اقتصاد

(کلامران الله مرادی، اقتصاد چیست؟، صفحه‌ی ۹ تا ۱۱)

(الف) خداوند انسان را به گونه‌ای آفریده است که به حکم فطرت خود در هر انتخابی به دنبال پیشترین منافع و کمترین هزینه است. به عبارت دیگر در هر انتخابی منافع و هزینه‌های آن را مورد توجه قرار می‌دهیم و چنانچه منافع آن از هزینه‌ها بیشتر باشد انتخاب می‌کنیم و ما هیچ‌گاه در انتخاب کردن این روش انتخاب (هزینه - فایده) اشتباه نمی‌کنیم.

(ب) انسان در بهره‌برداری از منابع و امکانات موجود محدودیت دارد و منابع و امکانات موجود نیز محدود است. این محدودیت وضعیتی را ایجاد می‌کند که اقتصاددان به آن «کمبایی» می‌گویند.

(فاطمه فویمیان، اقتصاد چیست؟، صفحه‌ی ۱۲)

انسان‌ها و جوامع، همیشه بهترین و برترین گزینه خود را از نظر منافع، انتخاب می‌کنند و با این انتخاب بهترین گزینه بعدی خود را از دست می‌دهند. در این مورد فرد با انتخاب کاشتن پنه، منافع حاصل از کاشتن گندم را نخواهد داشت یا با گسترش تولیدات تجاری خود منافع حاصل از سرمایه‌گذاری در بورس را از دست می‌دهد.

(مریم بوستان، تولید، صفحه‌ی ۲۶ و ۲۷)

- سازمان تولید جایگاه و نقش هر یک از عوامل تولید را تعیین می‌کند.

- بهره‌برداری از ماهی دریا و بهره‌برداری از معادن مصادیق از حیات است. برداشت مستقیم محصول آماده طبیعت که موجب مالکیت فرد می‌شود «حیات» نام دارد.

(مریم بوستان، تولید، صفحه‌ی ۲۹)

$۱,۰۰۰,۰۰۰ \times ۳۲,۰۰۰ = ۳۲۰,۰۰۰,۰۰۰$ تعداد محصولات \times قیمت = درآمد (الف)

هزینه‌های مستقیم - درآمد = سود حسابداری (ب)

میلیون ریال $۱۰ \times ۱۲ = ۱۲۰$ = اجاره سالانه کارگاه

میلیون ریال $۳ \times ۲ \times ۱۲ = ۷۲$ = دستمزد کارگران

میلیون ریال $۱۲۰ + ۷۲ + ۶۰ = ۲۵۲$ = هزینه‌های مستقیم

میلیون ریال $۳۲۰ - ۲۵۲ = ۶۸$ = سود حسابداری سالانه

(فاطمه فویمیان، بازار، صفحه‌ی ۳۶ و ۳۷)

(الف) سطح قیمت ۳۰۰ ریال را که به ازای آن مقدار عرضه و تقاضا (۷۵۰ کیلو) با هم برابر می‌شود، «قیمت تعادلی» می‌گویند.

(ب) در سطح قیمت کمتر از قیمت تعادلی در بازار با کمبود عرضه (مازاد تقاضا) رو به رو می‌شویم؛ بنابراین در سطح قیمت ۲۵۰ ریال بازار با کمبود عرضه یا مازاد تقاضایی به میزان ۵۰۰ کیلو ($۵۰۰ - ۱۰۰ = ۴۰۰$) مواجه است.

(ج) در سطح قیمت ۴۰۰ ریال مقدار تقاضا در بازار $250 \times 250 = 62,500$ کیلو می‌باشد. بنابراین:

$$62,500 = 100,000 - 500 = 99,500$$

(مسن اصیفری، کالبدشکافی متن ۲ (شعر)، صفحه‌ی ۲۹ و ۳۰)

-۱۰۵

مشتق: همدم، هم قدم و ...

مرکب: صاحبدل

مشتق - مرکب: به کار نرفته است.

تشرییف گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: آواز کودک، شتر را به رقص در می‌آورد.

گزینه‌ی «۲»: فعل‌های «بکردنی، بگفتندی و ...» کاربرد تاریخی دستور هستند.

گزینه‌ی «۳»: واژه‌های «همدم و هم قدم» / «بکردنی و بگفتندی» سمعج دارند.

(اعظم نوری‌نیا، کالبدشکافی متن ۱ (شعر)، صفحه‌ی ۲۵)

-۱۰۶

پیام بیت گزینه‌ی «۱»: بی قراری عاشق است.

(اعظم نوری‌نیا، مبانی علوم و فنون ادبی، صفحه‌ی ۱۱)

-۱۰۷

فصاحت در اصطلاح، بیان مقصود با الفاظی روشن و روان است.

(مسن اصیفری، کالبدشکافی متن ۱ (شعر)، صفحه‌ی ۲۴ و ۲۵)

-۱۰۸

در قالب مثنوی، دو مصraig هر بیت به صورت مستقل قافیه دارند: در صورتی در این دو بیت فقط مصraig زوج قافیه دارند (می‌تواند بریده‌ای از یک غزل باشد)

تشرییف گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: تشبيه: چون صبح / کنایه: دم زدن / معراجات نظیر: صبح و شفق

گزینه‌ی «۲»: ساده: صدق و ... / مشتق: چشمها / مرکب: هوادار / مشتق - مرکب: لبال.

(هزیر ریمی، کالبدشکافی متن ۱ (شعر)، صفحه‌ی ۲۴)

-۱۰۹

کاربردهای تاریخی فعل در گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: همی انگاشت

گزینه‌ی «۲»: نمی‌بارست

گزینه‌ی «۳»: می‌بترسم

(هزیر ریمی، کالبدشکافی متن ۲ (شعر)، صفحه‌ی ۲۹ و ۳۰)

-۱۱۰

در متن صورت سوال، جملات کوتاه به کار رفته است.

تشرییف گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: سچع (پاینده، زاینده) / کنایه (لقمه چیدن کنایه از گدایی کردن) /

جناس (قدر، صدر) / تشبيه (هنر [امانند] چشمۀ زاینده است.

گزینه‌ی «۳»: نویسنده در جمله «هنر در نفس خود دولتست» هنر را نوعی ثروت

فلمنداد کرده است.

علوم و فنون ادبی (۱۱)

مبحث سؤالات: تاریخ ادبیات ایران در قرن‌های هفتم، هشتم و نهم

-۱۱۱

(عارفه‌سارات طباطبایی نثار، کالبدشکافی متن ۱ (شعر)، صفحه‌ی ۲۵)

عبدی زاکانی در منظومة «موش و گربه» ناهمجارتی‌های اجتماعی را به‌خصوص در دو

طبقه حاکمان و قاضیان به شیوهٔ تمثیل بیان کرده است.

(مهدی کارداش، آشنایی با شاخص‌های اقتصادی، صفحه‌ی ۳۴ و ۳۵)

-۹۹

$$\frac{220}{11} = 20 \text{ هزینه استهلاک سالانه}$$

$$220 \times \frac{10}{100} = 22 \Rightarrow 220 + 22 = 242$$

$$\frac{242}{11} = 22 \text{ هزینه استهلاک سالانه با قیمت جدید}$$

$$22 \times 3 = 66 \text{ هزینه استهلاک سه سال آخر} \rightarrow \text{میلیارد ریال}$$

(مهدی کارداش، آشنایی با شاخص‌های اقتصادی، صفحه‌ی ۳۵)

-۱۰۰

از رشد افزوده مرحله اول $\Rightarrow 150000$

(الف)

$$18400 - 150000 = 3400 \text{ رشد افزوده مرحله دوم}$$

ب) این روش، روش افزوده نام دارد.

علوم و فنون ادبی (۱)

(اعظم نوری‌نیا، برسی و طبقه‌بندی آثار، صفحه‌ی ۱۸)

-۱۰۱

در این گزینه دو واژه مرکب (سرمست، میخانه) وجود دارد.

وازگان مرکب در سایر گزینه‌ها:

تشرییف گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: رهگذر

گزینه‌ی «۲»: خون‌بها

گزینه‌ی «۳»: خودبین

(سعید مجفری، کالبدشکافی متن ۲ (شعر)، صفحه‌ی ۲۹ و ۳۰)

-۱۰۲

تشرییف گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: «خواست» مصادق کاربرد کهن فعل نیست.

گزینه‌ی «۲»: وازگان عربی در متن زیاد است: وزرا، ذوالنون، همت، خدمت، سلطان،

عقوب و ...

گزینه‌ی «۳»: «خدای و سلطان» متضاد نیستند.

(سعید مجفری، کالبدشکافی متن ۱ (شعر)، صفحه‌ی ۲۵ و ۲۶)

-۱۰۳

تشرییف گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: وازگان غیر فارسی در شعر کم است.

گزینه‌ی «۲»: «زیر خاک ماندن» کنایه از «مرگ و درگذشت» است.

گزینه‌ی «۳»: از قرار گرفتن قافیه می فهمیم که قالب، مثنوی است.

(عارفه‌سارات طباطبایی نثار، کالبدشکافی متن ۱ (شعر)، صفحه‌ی ۲۵)

-۱۰۴

در بیت گزینه «۳» مفهوم اسارت در غربت بیان شده ولی تأکید ابیات دیگر بر آن

است که هر چه از مشعوق رسد، پسندیده است.

علوم و فنون ادبی (۱)

- ۱۲۱ (غارفه سارات طباطبایی نژاد، بروسی و طبقه‌بندی آثار، صفحه‌ی ۱۹) گزینه‌ی «۱» در حوزه ادبیات تعلیمی می‌گنجد. بیت گزینه‌ی «۲» و «۳» «عارفانه است. بیت گزینه‌ی «۴» که عاشقانه است و در حوزه ادبیات غنایی قرار می‌گیرد.
- ۱۲۲ (اعظم نوری نیا، کالبدشکافی متن ۱ (شعر)، صفحه‌ی ۲۳ تا ۲۵) کنایه: پنهان از گوش بکن (کنایه از هشیار شو) / تشبیه: پنهان غفلت / در شعر، آرایه تلمیح به کار نرفته است.
- ۱۲۳ (مسن اصغری، کالبدشکافی متن ۲ (شعر)، صفحه‌ی ۲۹ و ۳۰) هیچ‌کدام از حرف‌های «را» در معنای حرف اضافه «برا» به کار نرفته است. پادشاهی را: از پادشاهی ... ملک را: به ملک ...
- ۱۲۴ (اعظم نوری نیا، بروسی و طبقه‌بندی آثار، صفحه‌ی ۱۹) نوع ادبی بیت «ث» و «ج» تعلیمی است. نوع ادبی سایر ابیات: (الف) غنایی / (ب) عرفانی / (پ) غنایی / (ت) حماسی
- ۱۲۵ (سعید پغفری، کالبدشکافی متن ۱ (شعر)، صفحه‌ی ۲۴) گزینه‌ی «۱»: همی‌سوخت / همی‌خست / همی‌ریخت / همی‌کند. گزینه‌ی «۲»: یارست گزینه‌ی «۴»: شسته کنی همی / شسته کنم همی
- ۱۲۶ (سعید پغفری، توکیبی) نثر سوال درباره رفتار ریاکارانه است و همین پیام در بیت گزینه‌ی «۱» دیده می‌شود. تشریف گزینه‌های دیگر: گزینه‌ی «۲»: دل نهادن بر دنیا گزینه‌ی «۳»: قانع باشیم تا به مقام بالا رسیم. گزینه‌ی «۴»: ما دل به یار می‌سپاریم.
- ۱۲۷ (غارفه سارات طباطبایی نژاد، بروسی و طبقه‌بندی آثار، صفحه‌ی ۱۸) در بیت گزینه‌ی «۴» از استعاره و مجاز بهره برده شده است: نرگس استعاره از چشم - دیدن دل = تشخیص - دیده مجاز از نگاه.
- ۱۲۸ (مسن اصغری، کالبدشکافی متن ۱ (شعر)، صفحه‌ی ۲۴ و ۲۵) در این شعر شاعر از اقبال و بخت روشن خود راضی است و خدا را شکر می‌کند. تشریف گزینه‌های دیگر: گزینه‌ی «۱»: تشخیص: دیده بخت / تضاد: تیغ برکشیدن و سپرا فکنندن / جناس: می‌کنم / می‌کنم گزینه‌ی «۲»: هرگزم این گمان نبد: هرگز این گمان نبود (این گمان برای من نبود) گزینه‌ی «۳»: شکر خدا: شکر خدا (می‌گوییم)

- ۱۱۲ (غارفه سارات طباطبایی نژاد، صفحه‌ی ۱۶ و ۱۷) ابن‌بیمن به سروden «قطعات اخلاقی» شهرت دارد. تشریف گزینه‌های دیگر: گزینه‌ی «۳»: مولانا شاعر قرن هفتم است. گزینه‌ی «۴»: سلمان ساوچی به سرایش غزل و مثنوی عاشقانه شهرت دارد.
- ۱۱۳ (سعید پغفری، صفحه‌ی ۱۸ و ۱۹) تشریف گزینه‌های دیگر: گزینه‌ی «۱»: جامی کتاب «نفحات الانس» خود را به شیوه «تذکرatalولیا»ی عطار نوشت. گزینه‌ی «۲»: کتاب «اخلاق جلالی» به قلم جلال الدین دوانی درباره اصول اخلاقی است. گزینه‌ی «۴»: جامی، معروف‌ترین شاعر این قرون، کتاب بهارستان را به سبک گلستان سعدی نوشت.
- ۱۱۴ (سعید پغفری، صفحه‌ی ۱۸) تیموریان تقریباً از نیمه دوم قرن هشتم تا اوایل قرن دهم در ایران حکومت کردند.
- ۱۱۵ (مسن اصغری، صفحه‌ی ۱۳ و ۱۴) وضعیت زبان و ادبیات فارسی در این دوره، مثل بسیاری از دانش‌های دیگر دچار سنتی و ناسامانی گردید.
- ۱۱۶ (اعظم نوری نیا، صفحه‌ی ۱۶) در قرن هشتم، زبان شعر جز در سروده‌های شاعران شاخص، مانند خواجه و حافظه، به سنتی گرایید.
- ۱۱۷ (مسن اصغری، صفحه‌ی ۱۳ و ۱۴) خراسان که کانون فرهنگی ایران بود، ویران شد و بزرگانی چون نجم الدین کبری و فریدالدین عطاء نیشاپوری، در بورش ویرانگر مغلوب، کشته شدند. کمال الدین اسماعیلی، متاح جلال الدین خوارزمشاه که خود در سال ۶۴۵ ه. ق. به دست مغلولان در اصفهان کشته شد.
- ۱۱۸ (هربر ریمی، صفحه‌ی ۱۵) کتاب «تاریخ جهانگشا» نوشتۀ عظام‌ملک جوینی در شرح ظهور چنگیز، احوال و فتوحات او، تاریخ خوارزمشاهیان، فتح قلعه‌های اسماعیلیه و حکومت جانشینان حسن صباح نوشته شده است.
- ۱۱۹ (اعظم نوری نیا، صفحه‌ی ۱۵) تشریف گزینه‌های دیگر: گزینه‌ی «۱»: نجم دایه از متشیان و نویسندگان توانا و از عارفان وارسته قرن هفتم است. گزینه‌ی «۲»: کتاب «معات» اثر فخر الدین عراقی است. گزینه‌ی «۴»: ویزگی این گزینه مربوط به سعدی است.
- ۱۲۰ (هربر ریمی، صفحه‌ی ۱۵ و ۱۶) کتاب «المعجم فی معاییر اشعار الجم» نثری ساده و عالمانه دارد. نثر کتاب «تاریخ جهانگشا» مصنوع و دشوار است. کتاب «جامع التواریخ» به نثر عالمانه و پخته نوشته شده است.

-۱۳۷ (فاطمه شومیری، لفظ و معنا، صفحه‌ی ۱۵ و ۱۶)

به کاربردن اشتباہی یا عمدی کلماتی که دارای بار ارزشی متفاوتی هستند، می‌تواند منشاء خطای مغالطه بار ارزشی کلمات شود. بدین جهت باید متوجه بار ارزشی کلماتی که می‌شنویم باشیم و سعی کنیم تا «پیام اصلی متن را ارزیابی کنیم».

-۱۳۸ (محمدحسین امامی، لفظ و معنا، صفحه‌ی ۱۶ و ۱۷)

اگر لفظ بر کل معنا دلالت کند آن را مطابقت، اگر به جزئی از معنا دلالت کند آن را تضمن و اگر به لازمه معنا دلالت کند آن را التزام می‌گویند.

-۱۳۹ (عاطفه ربابه صالحی، لفظ و معنا، صفحه‌ی ۱۸)

فقط گزینه‌ی «۳» به نحو دوچی نمی‌تواند خوانده شود.

-۱۴۰ (عاطفه ربابه صالحی، لفظ و معنا، صفحه‌ی ۱۹)

توضیح تکات درسی:

ابهام موجود در جملات (۱ و ۲ و ۳) که ناشی از مشخص نبودن مرجع ضمیر است، می‌تواند منشأ خطای اندیشه گردد؛ از این‌رو آن را «مغالطه ابهام در عبارات» نامیده‌اند.

فلسفه

مبحث: فلسفه چیست ۱

-۱۴۱ (فاطمه شومیری، صفحه‌ی ۲)

لفظ فلسفه، معرب کلمه «فیلوسوفیا» به معنی «دوسτداری دانایی» است و سوفیست‌ها «ادران انسان» را مقیاس «حقیقت و واقعیت» می‌گرفتند و روش آن‌ها «مغالطه» بود.

-۱۴۲ (سیدعلیرضا احمدی، صفحه‌ی ۳)

سقراط مایل نبود او را «سوفیست» یا دانشمند بنامند و هم‌چنین مفهوم فیلوسوفوس یا «فیلسف» به مفهوم دانشمند، ارتقا یافت.

-۱۴۳ (ناهید پوهریان، صفحه‌ی ۳)

مردم معمولاً وقتی با اموری روبه‌رو می‌شوند که برخلاف انتظار و عادت آن‌ها است یا از عواملی که سبب پیدایش آن امور شده است، اطلاع درستی ندارند، می‌گویند: فلسفه این امور چیست؟ و مقصود از فلسفه در این‌ها چرا بی‌حادثه‌های توپیخ و تبیین آن‌ها است. فلسفه در این حالت، به معنای تبیین عقلانی یک واقعه یا پدیده است.

-۱۴۴ (محمدحسین امامی، صفحه‌ی ۴)

فلسفه در معنای رایج و عمومی آن، تبیین عقلانی پدیده‌ها است و به قول گفتهدی از ارسطو، رفع حریت و تبیین چرا بی‌پدیده‌ها مردم عادی و اندیشمندان را به سوی دانش فلسفه رهنمون ساخته است.

-۱۴۹ (هزیر رهیمی، کالبدشکافی متن ۱ (شعر)، صفحه‌ی ۲۵)

بیت اول: کحل بینش: تشبیه / بیت دوم: مخاطب قرار گرفتن باد صبا، آرایه جانبخشی را پدید آورده است.

-۱۴۰ (هزیر رهیمی، کالبدشکافی متن ۲ (شعر)، صفحه‌ی ۲۹)

در عبارت گزینه‌ی «۳»، «را» در معنی «به» استفاده شده است. (ملک را گفت: به ملک گفت)

منطق

-۱۴۱ (ناهید پوهریان، منطق، ترازوی اندیشه، صفحه‌ی ۳)

مغالطه هرگونه خطای اندیشه است که ممکن است عمدی یا غیر عمدی باشد.
توضیح تکات درسی:

منطق علمی است که در بی‌جلوگیری از خطای اندیشه است و منطق دانان کوشیده‌اند با بررسی انواع خطاهای ذهن و دسته‌بندی آن‌ها، راه‌های جلوگیری از آن‌ها را نشان دهند. منطق دانان قواعدی را که باید رعایت کنیم تا دچار خطای فکری یا اصطلاحاً مغالطه (سفسطه) نشویم، را مشخص کرده‌اند.

-۱۴۲ (ناهید پوهریان، منطق، ترازوی اندیشه، صفحه‌ی ۴)

منطق علمی کاربردی است و نیز علمی ابزاری در خدمت سایر دانش‌های است، که همچون سیستم‌های کنترلی یک خودرو که در مقابل مشکلات به ما هشدار می‌دهند، عمل می‌کند. منطق علمی است که روش‌های جلوگیری از خطای ذهن و مغالطه در استدلال‌ها و خطای در تعاریف را به ما نشان می‌دهد.

-۱۴۳ (سیدعلیرضا احمدی، منطق، ترازوی اندیشه، صفحه‌ی ۵)

دانستن منطق، تنها برای ارزیابی اندیشه‌های فلسفی به کار نمی‌رود، بلکه در سراسر زندگی خود بدان نیازمندیم؛ زیرا می‌خواهیم درست فکر کنیم و درست تصمیم‌گیری کنیم. ما هر روزه مطالبی را برای دوستانمان بیان می‌کنیم؛ برای مقاعد کردن آنان دلیل می‌آوریم و ...

-۱۴۴ (سیدعلیرضا احمدی، منطق، ترازوی اندیشه، صفحه‌ی ۷ و ۸)

ما به واقعیت داشتن یا نداشتن تصورات کاری نداریم و تصورات فاقد حکم و قیامت هستند. در تصدیقات نیز «حکم و قیامت» موجود است.

-۱۴۵ (محمدحسین امامی، منطق، ترازوی اندیشه، صفحه‌ی ۹)

دو بخش اصلی علم منطق، تعریف و استدلال، است. تعریف ما را از تصورهای معلوم به شناخت تصور مجھول راهنمایی می‌کند و استدلال، سبب می‌شود تا از تصدیقات معلوم به کشف تصدیق مجھول برسیم. به این ترتیب گزینه‌ی «۳» از اقسام تعریف بهشمار نمی‌رود.

-۱۴۶ (فاطمه شومیری، لفظ و معنا، صفحه‌ی ۱۳ و ۱۴)

مغالطه «اشتراک لفظ» از شایع ترین انواع خطاهای ذهنی است؛ مانند اشتراک لفظ پروانه که در جمله اول اسم شخص است، اما در جمله دوم اسم یک نوع حشره است. قسمت دوم گزینه ۱ و ۲ هم مثال‌هایی از اشتراک لفظ است.

(اله) میرزائی، صفحه‌های ۱۳، ۱۴، ۱۶ و ۱۷)

-۱۵۳

- (الف) نامعین
(ب) نظریه
(پ) پیش‌بینی و کنترل
(ت) روش‌های شهودی

(سوفیا فرقی، صفحه‌ی ۲۶)

-۱۵۴

(ب) در طی سالیان دراز، اگر بافت‌های چربی در رگ‌های خونی به وجود آید و تکمه‌ای از این بافت جدا شده، در سرخرگ مغز متوقف شود. سکته کم خونی اتفاق می‌افتد.
(ج) سکته خون‌ربزی، هنگامی به وجود می‌آید که یک رگ خونی در مغز پاره شود، در نتیجه با ریزش خون، سلول‌های مغزی موجود در منطقه آسیب دیده می‌میرند.

(سوفیا فرقی، صفحه‌ی ۲۵)

-۱۵۵

میان مغز، ساختار متعددی دارد که مهم‌ترین آن دستگاه فعال‌ساز شبکه‌ای است. پیام‌های مربوط به خواب و برانگیختگی از این طریق منتقل می‌شود.

(سوفیا فرقی، صفحه‌ی ۲۵)

-۱۵۶

بصل النخاع دارای کارکردهای متعددی است که مهم‌ترین آن کنترل فعالیت قلبی، تنفس، بلع و هضم است. پل مغزی شامل رشته‌های عصبی است که علائم را از یک بخش به بخش دیگر مغز منتقل می‌کند. کنترل هماهنگی بدن، توازن و کشش عضلانی با مخچه است.

(سوفیا فرقی، صفحه‌ی ۲۶)

-۱۵۷

با توجه به تصویر داده شده به ترتیب نقطه A اشاره به مغز تیره نخاع، نقطه B اشاره به شیار طولی، نقطه C دلالت بر شیار مرکزی و نقطه D به لوب آهیانه‌ای اشاره می‌نماید.

(هربر رهیمی، صفحه‌ی ۲۷ تا ۲۹)

-۱۵۸

وقتی نتوانیم موضوعی را به صورت مستقیم از فرد بپرسیم از مصاحبه بدون ساختار استفاده می‌کنیم.

(هربر رهیمی، صفحه‌ی ۲۸ و ۲۹)

-۱۵۹

- مسائلی را که برسی آن‌ها با کمک مشاهده مستقیم امکان پذیر نیست می‌توان با استفاده از پرسشنامه‌ها مطالعه کرد.
- ابزار آزمون دارای دو ویژگی مهم است. آزمون باید دقیقاً چیزی را اندازه‌گیری کند که برای آن ساخته شده است. علاوه بر این آزمون‌ها در دفعات متعدد اجرا باید نمره یکسان یا تقریباً یکسان به ما بدهند.

- در مصاحبه، محقق بعد از شنیدن پاسخ سؤال قبلی، پرسش بعدی را سازمان می‌دهد.

(موسی‌کبری، صفحه‌ی ۲۱)

-۱۶۰

مراحل شناخت پایه عبارت‌اند از: ۱- توجه - ۲- ادراک - ۳- حافظه

(محمدحسین امامی، صفحه‌ی ۵)

انسان برای ادامه حیات معنوی خود نیاز دارد تا به پرسش‌هایی نظری آنکه ما از کجا آمدی‌ایم؟ و در چه جهانی بسر می‌بریم؟ و اینکه اشیا و موجودات چرا هستند؟ و چگونه باشد زندگی کرد؟ پاسخ دهد، که این پرسش‌ها و یافتن پاسخ برای آن‌ها در حوزه دانش فلسفه است.

(سیدعلیرضا احمدی، صفحه‌ی ۶)

مفهوم قانون به ما می‌فهماند که انتظار داریم، طبیعت به صورت یکنواخت و مشابه عمل کند؛ یعنی در شرایط مشابه، نتایج مشابه به دست آید.

(فاطمه شومیری، صفحه‌ی ۷)

تبیعت همه موجودات از اصل علیت از اصول و مبانی فلسفی علوم طبیعی است اما علیت در اصل هستی از مسائل فلسفه اولی یا مابعد‌الطیعه نیست.

(ناهید پوهریان، صفحه‌ی ۸)

فلسفه علم تجربی به تبیین عقایز از علوم تجربی می‌پردازد و به سؤالاتی مانند، چرا هر پدیده محتاج علت است؟ چرا طبیعت قابل شناخت است؟ و چرا با اینکه حواس خطای کند باز می‌توان به آن‌ها اعتماد کرد؟ و چرا می‌توان نتایج علوم تجربی را قبول کرد؟ می‌خواهد پاسخ دهد و علوم تجربی هم که درباره چیزی‌گونی پدیده‌ها به روش تجربی می‌پردازد، به مباحثی مانند پدیده‌دوپلر، قرمز شدن رنگ تورنسل در اثر مجاورت با اسید و ... می‌پردازد.

(فاطمه شومیری، صفحه‌ی ۸)

مردم با دقت در فلسفه یک پدیده می‌خواهند جایگاه آن را درست بشناسند و «غار» ابیام را از چهاره آن بزدایند؛ اما فلسفه علوم تجربی، دانش‌های تجربی را در مقابل خود قرار می‌دهد تا اصول و مبانی و روش‌های آن را تبیین عقلانی کند.

(عاطفه‌ربابه صالحی، صفحه‌ی ۲)

سوفیست‌ها در استدلال‌های خود مغالطه می‌کردند، یعنی استدلال‌هایی به کار می‌بردند که «ظاهراً درست به نظر می‌رسید؛ اما در واقع غلط بود.»

روان‌شناسی

بحث: روان‌شناسی: تعریف و روش مورد مطالعه

(اله) میرزائی، صفحه‌ی ۱۴)

(الف) از آن جهت که صرفاً به توضیح یک مفهوم می‌پردازد، اشاره به هدف توصیف دارد.
(ب و پ) به بیان علت یک مسئله می‌پردازد و دلالت بر هدف تبیین می‌کند.

(اله) میرزائی، صفحه‌ی ۱۶)

(الف) مهم‌ترین ویژگی شیوه‌های مبتنی بر سیر و سلوک، شخصی و غیرقابل تعمیم بودن آن روش‌ها است.
(ب) در شیوه خردگرایانه با کمک فلسفه و روش‌های مبتنی بر منطق به حقیقت چیزی پی‌می‌برند.
(پ) فیلسوفان از شیوه خردگرایانه برای کسب شناخت استفاده می‌کنند.